

Asiel voor Fidel

Momenteel worstelt Nederland met het begrip *Asiel*. Alsof dat voor het eerst is... Blijkbaar is vergeten geraakt, dat in de jaren negentig, het Verlenen van Asiel in de gemeenteraad van Rotterdam ook al eens uitgebreid aan de orde is geweest. Wel heel wat *ludieker* dan vandaag de dag.

Het betreft hier de motie 'Asiel voor Fidel Catro' van de toenmalige Stadspartij.

Geachte Bram Peper, burgemeester van Rotterdam

Vorige week bracht u een bezoek aan Cuba alwaar u een standbeeld van Piet Heyn blijkt te hebben onthuld. Het is immers aldaar dat onze nationale zeeheld in de baai van Matanzas ooit de Spaanse zilvervloot veroverde...

Piet Heyn voer toentertijd met 31 schepen, bemand met vierduizend matrozen en bewapend met 68 stuks geschut de Spanjaard tegemoet.

Het werd de meest bloedeloze zeeslag aller tijden. Onze Piet had zich namelijk zo gevreesd gemaakt bij de Spanjolen... dat een enkel musketsalvo plus het schreeuwen van zijn naam plus de luidkeels aan de vijand toegeschreeuwde belofte van lijfsbehoud, voldoende waren om de laatste de wapens te doen neerleggen.

Slechts enkele ogenblikken later stonden Heyn en de zijnen als overwinnaars aan boord van de rijk beladen galjoenen. De buit: 177.000 pond zilver, 66 pond goud, 1000 parels en 37.375 huiden...

Dit is het heugelijk feit, dat de vaderlandse poëzie een fameus kwatrijn heeft opgeleverd

*Piet Heyn, Piet Heyn
zijn naam is klein
zijn daden bennen groot
Hij heeft gewònnen de zilvervlòòt*

Nog heden bij voetbalfanaten uitzonderlijk populair naast *W' re the Champions* en *Hi Ha Hondenlul!* .

Het zilveren vloot-gebeuren te Matanzas vond 370 (!) jaar geleden plaats

Beetje wonderlijke datum om te herdenken!

Maar, ach, moet kunnen!

Rotterdam en Havana zijn immers al sinds jaar en dag zustersteden, dus nu en dan eens een mooi gebaar van de rijke naar de arme partner, waarom niet?

Belangrijker is dat u ons uitdrukkelijk heeft beloofd, om op Cuba ook gesprekken

met dissidenten te voeren.

Dat laatste lijkt mij pas recht een goede zaak.

De Cubaanse regering blijft immers volharden in schending van de mensenrechten, door dissidenten te vervolgen en de vrije meningsuiting te verbieden. Dat stond (weer eens) te lezen in een recent verschenen rapport van de Verenigde Naties.

De opsteller van dat rapport, de Zweedse mensenrechtsspecialist Carl Johan Groth, acht echter de VS overigens medeverantwoordelijk voor de situatie in Cuba.

Het Amerikaans embargo tegen Cuba draagt bij aan de starheid van het stelsel, aldus Groth. Het embargo fungeert voor Castro en de zijnen als voorwendsel om de bevolking kort te houden en om degenen die politieke veranderingen willen te onderdrukken. De Amerikaanse Vereniging voor Wereldgezondheid heeft geconstateerd dat ten gevolge van het embargo steeds meer Cubanen ondervoed zijn geraakt en steeds minder 'betrouwbaar drinkwater' en dito geneesmiddelen op het eiland beschikbaar zijn.

Kortom, het wordt tijd dat de boycot wordt opgeheven. Ook voor Rotterdam zou dat een goede zaak zijn, omdat dan weer vanuit Cuba de suikerstroom richting Europa los komt, vooral naar onze haven... Eens immers dé haven voor suikeraanvoer.

Duidelijk is echter dat zolang Fidel aan de macht is, van verandering op Cuba geen sprake kan zijn, en zodoende is dus de kans dat de VS het embargo opheft, non-existent.

Ik nu ben voorstander van een op het eerste gezicht wat *onorthodox*-ogende oplossing van het Cubaanse dilemma.

Een oplossing, die in elk geval elk bloedvergieten bij een broodnodige wisseling van de wacht aldaar voorkomt. *Cuba pas kan pas democratiseren op het moment dat Castro weg is*. Dan immers zakt het autoritair systeem, dat heden geheel en al vastgebakken zit aan de charismatische persoonlijkheid van Fidel, volledig in elkaar.

Maar... waar moet hij dan naar toe, *El Commandante*? Overigens, nogal wat Cubanen volstaan met een veelbetekenend zwijgen en dito handgebaar als ze het over hun leider hebben. Het handgebaar: het onzichtbaar trekken aan een onzichtbare lange baard. Ze zijn hem overduidelijk zat.

Als bevriende communistische staten resteren Fidel nog slechts Noord-Korea en Buiten-Mongolië...

Gebieden waarnaar een Zuid-Amerikaanse levensgenieter van het kaliber van Fidel Castro alias de leider van het *samba -communisme*, nooit van zijn leven naar toe zal afreizen. Ook het territorium van Fidels 'vriend' de Paus ¹ Vaticaanstad, heeft na acht uur 's avonds weinig aan uitgaansleven te bieden...

Mijn voorstel is: wij bieden Castro asiel aan, wij hier in Rotterdam...in de Grote

Suikerrietminnende Havenstad.

Commandante Castro moet immers om een aantal redenen, wel onbehoorlijk positief over Nederland denken. Zo was hij in 1967 gastheer te Havana van een Nederlandse delegatie van intellectuelen onder leiding van niemand minder dan notoire tabaksminnaar Harry Mulisch ("Ik ben een groot *pijproker*, daar helpt geen Moedertje Lief aan!"). De delegatie telde verder in zijn gelederen 'polderberoemdheden' als componist Peter Schat, schaakmeester Jan-Hein Donner en linkse regent Han Lammers en, zowaar, zelfs een Zuid -Nederlander, in de persoon van Hugo Claus.

In zijn boek met de nogal Rotterdams klinkende titel *Het woord bij de daad* beschrijft Mulisch het Cuba van die dagen... zoals een verliefde Amsterdammer zijn mokkeltje! Dat collega-schrijvers (Padilla!), homoseksuelen en verdere aan zijn links-extremistische regiem onwelgevalligen door Castro gemakshalve zonder enige vorm van proces achter de tralies zijn gezet en/of geëxecuteerd, deerde Dirty Harry niet. Geweld is nu eenmaal de vroedvrouw van de revolutie. Je kunt geen omelet bakken zonder de 'eggheads' te breken!

Maar bij die eenvoud van denken bleef het niet.

In *Het woord bij de daad* beschrijft Mulisch beeldend 'de reusachtige feesten, waarvan Cuba het geheim bezit' : o.a. een weinig socialistisch aandoend vijf gangen-diner voor 2500 genodigden in nachtclub La Tropicana, de Folies Bergères van Havana, met honderden showgirls met twee meter lange struisvogelveren in d'r bevallige kontjes en op d'r kop en... *Champagne! Champagne! Champagne!* En knetterend vuurwerk toe! Kortom, dat was nog eens een revolutie naar Harry's hart.

Verrukt van Castro's Mensenparadijs schreef Mulisch, amper terug in Nederland, met o.a. Hugo Claus en Peter Schat voor het Holland Festival in 1969 de 'collectieve opera' *Reconstructie*, opgedragen, hoe kon het ook anders, aan Ernesto 'Che' Guevara.

Toen de Cubaanse revolutie na de gewelddadige dood van diezelfde Che Guevara steeds meer van z'n glans begon te verliezen, taande de belangstelling van Mulisch en de andere grachtengordeldieren voor Cuba zienderogen, maar steeg die, mirabile dictu ...in Groot Blijdorp alias Rotterdam!

Zowaar, wij in Rotterdam blijken hier al sinds jaar en dag hèèl wat stabielere - banden met Cuba te onderhouden dan het immer grillige Amsterdam! Nog steeds hobbelen bijvoorbeeld de bussen van onze stadsvervoersmaatschappij de RET daar rond, die ten tijde van uw voorganger André van der Louw aan Cuba geschonken zijn. Die tot het onmogelijke toe gerepareerde *oldtimers* zijn zelfs de enige vormen van openbaar vervoer aldaar, naast een enkele vrachtwagen, waarin men achterop in de open laadbak plaats kan nemen, richting strand.

Moeiteloos laat zich onder het opschrift op de bus naar de wijk *Cayo Hueso* nog heden het woord *Schiebroek* ontcijferen en in het opschrift op de bus naar *San Miguel del Padrón* het woord *Alexanderpolder*. Het oer-Nederlandse opschrift *Andere deur instappen!* blijkt zelfs nooit overgeschilderd. Kortom, Fidel is gewend aan een stukje Rotterdams straatbeeld, zoveel is zeker...

En de Rotterdamse schroothandelaar Willem van 't Wout is, naar mijn weten, de enige ondernemer in Europa die met Cuba zaken doet.² Zijn Haute Couture-dochter Merel mag zelfs de nette (burger)pakken maken, waarin Fidel zich bij tijd en wijle vertoont.

Kortom, Rotterdam zit Fidel als het ware gegoten.

Aan de Straatweg naar Hillegersberg staat alhier sinds enige tijd een prachtige villa in zuidelijke stijl leeg. Over dit pand gaat al sinds enige tijd, vreemd genoeg, het gerucht dat 't aangekocht is voor... *El Lider Maximo!*

Dat is tot heden enkel maar een fraaie mare.

Waarschijnlijk in de wereld gekomen omdat het huis in kwestie tot voor kort aan een miljonair- schroothandelaar heeft behoord, die de plaatselijke bevolking van Hillbillyberg waarschijnlijk verwacht met bovengenoemde Van 't Wout...

Maar geldt wellicht hier niet Hegels oude woord *'De idee is niet zo onmachtig dat hij geen werkelijkheid worden kan?'*

Het pand bezit een uitstekende ligging. Het laat zich goed bewaken. Een prima sigarenhandelaar is om de hoek. Fidels favoriete merk *Cohiba Esplendido* _ 'een typische longfiller met flink wat noot'- is daar ruim voorradig. Tikje *peperig* van smaak misschien, maar verder 'goed in balans'. Aldus kenners.

Dus...wat let ons ?

Van de Cubanen, ja, van de hele wereld _ 'Opgeruimd staat netjes! _ zullen wij waarschijnlijk niets dan dankbaarheid oogsten.

En dat is sowieso goed voor Rotterdam.

¹ Het bezoek van paus Johannes Paulus II kreeg zondag een indrukwekkend hoogtepunt. Op het immense Plein van de Revolutie in Havana preekte de Paus voor een gehoor van honderdduizenden Cubanen.

Op de eerste rij zat Cuba's machthebber, een van de laatste gelovige marxisten-leninisten op aarde, Fidel Castro. Hij luisterde aandachtig en af en toe glimlachend, terwijl de paus sprak over gerechtigheid, solidariteit en onvervreembare mensenrechten.

Volkskrant, 26 januari 1998

² Van 't Wout heeft mij inmiddels gemeld, dat hij niet de enige Nederlandse ondernemer is die met Cuba handel drijft. Hij heeft zijn lotgenoten verenigd in de Nederlands -Cubaanse Handelskamer.

Rest mij nog te vermelden dat het beeld van Piet Heyn door van Willem 't Wout uit diens eigen zak is betaald. Van 't Wout zegt dat te doen omdat hij van Cuba houdt, zonder zich overigens illusies te maken over het regiem ("*De mens is niet goed genoeg om socialist te zijn*").

.

Huis aan de Straatweg

Alle meubels hebben plastic smetvrees hier
en alle koffiekopjes
vallen uitsluitend omhoog
maar het plafond
en in de ijskast bevriest het onheil

Kortom, dit geelgesausde huis is geknipt
voor Fidel Castro
voor diens komende ballingschap
in Hillegersberg-Schiebroek

Maar hij, de vermaarde Barbarossa
in zijn groezelige legertuniek
is nog lang niet gearriveerd

Nog lange niet! Nog lange niet!

Nog zwetend bezig
met zijn ruim 365 dagen durende non-stop
afscheidsspeech van Cuba.

" Van wie is dit typische nouveau riche-huis?"

" Van Fidel...Fidel gaat hier sterven! "

:" Fidel wie? "

" Fideldie...Fidelda...Fidel Castro...!"

"Maar dat is toch een communist?"